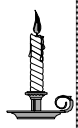
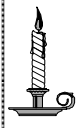

בס"ד יד' כסלו ה'תשע"ח
הדלקת נרות - 16: 17
צאת השבת - 17: 08
רבנו תם - 17: 39
שעון חורף - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 890
@ סוף זמן "ברכת הלבנה" - ביום ראשון עד 19: 19.
@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג, הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמות יקיריכם.
טל' המערכת : 054-7743834 , 08-9437333

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת וישלח

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית"ל "אוהל-מועד" ב- 20: 30

פפטידין: "חזון עובדיה"
(עובדיה א')

מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפטרה

📖 **"למי אתה.. ולמי אלה לפנך"**

חז"ל אמרו (בכורות ג'): שאסור למכור עבדו לעכו"ם, מפני שמפקיעו ממצוות. לכן התחכם יעקב ואמר לעבדיו שאם ישאל עשו למי אתה? כלומר, למי אתה מביא את המתנה שלך? ומי אלה לפנך? ולמי שייכת המתנה? "ואמרת ליעקב" - **אני בעצמי שייך ליעקב (שהוא האדון שלי) ורק מנחה שלוחה לאדוני לעשו - המתנה לבדה שייכת לך.** (חפץ חיים-פניני תורה)

📖 **"ויבן שב בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו שואלים :** לשם מה מדגישה התורה שיעקב אבינו לקח את המנחה "מן הבא בידו"? ומדוע לא הביא לו גם פירות ומאכלים?! מבאר ה"אלשיך" הקדוש: שיעקב שולח מנחה לעשו רק "מן הבא בידו", רק מהדברים שהגיעו לו **מידו ומיגיע כפיו** ולא שלח מנחת תבואות או זמרת ארץ ומגדנות וכיוצא בזה שאלו דברים הבאים "מטל השמים ומשמני הארץ" **וזאת כדי לא להרגיז את עשו ולא להזכיר לו את הברכות שברך אותו יצחק...**

📖 **"ויאמר הילדים אשר-הנן אלקים את-עבדך"** (ל"ג ה) מקשה הרמב"ן: הלא שאל עשו מי אלה על הנשאל והילדים הלמה השיב על יעקב רק על הילדים ולא על הנשים! הגמרא אומרת: כל הנושא אשה לשם שמים מעלה עליו הכתוב כאילו ילדה (סוטה י"ב). אם כן, הרי הנשים הנישאות לשם שמים גם הן בגדר ילדים ולפיכך שפיר השיב יעקב על כולם. (האדמו"ר רא"ם מגור זצ"ל)

📖 **"כי זבלה עשה בישראל.. וכן לא יעשה"** (ל"ד ז) ישנם מעשים רעים, אשר נקמתם באה על ידי עשיית אותם המעשים באדם העושה אותם.

כגון: אם רצח אדם - הורגים אותו. גזל - נוטלים ממנו את ממונו. ואילו כאן זוהי נבלה כזו, אשר "וכן לא יעשה", **שאי אפשר לחזור ולעשותה שוב באדם שעשה אותה.**

פינח הניבים והפזמונים

כוס תנחומים = דברי נחומים.
דוגמה: דברי נחומים. במודעת האבל שפנפסה בעתון נכתב: "קבל נא כוס תנחומים".
מקור: ולא ישקו אותם כוס תנחומים על-אביו ועל-אמו [תנחומי ט ז]. הפננה לכך שלא ישקו את האבל בכוס יין בשעת סעודת ההבדלה, ארוחה שקרובי האבל וידידיו מגישים לאבל אחרי קבורת המת. (ניבונוכו)

👈 יעקב מתכוון בשלושה אופנים לקראת הפגישה עם עשו אחיו. (**מלחמה, תפילה, דורון**).
👈 עם המאבק בין יעקב למלאך.
👈 יעקב נפגש עם עשו ואחיו ונפרד ממנו לשלום.
👈 עשו שב לאדום ויעקב הגיע לשכם.
👈 המעשה עם דינה בת יעקב בשכם.
👈 קורות יעקב עד בואו לבית אביו בחברון.
(מות רחל ומותו וקבורתו של יצחק)
👈 ידיעות על צאצאי עשו, נשיאי אדום.

📖 **"ויהי-כי שיר והמורה.. למצוא-הן בעיניך"** (ל"ב ה') למה ימצא חן בעיניו אם יודיעהו שיש לו שור וחמור? ללא, דרכם של עמי הארץ שהם מאשימים תלמידי חכמים בעצלות וברצון לחיות חיים קלים. לכן הודיעהו שלא ישב בטל בחורן, **אלא עבד ורכש לו בעמל כפיו רכוש רב.**

📖 **"זאת אחד עשר ילדיו"**
ודינה היכן היתה? ניתנה בתיבה ונעל בפניה, שלא יתן בה עשו עיניו, ולכך נענש יעקב שמנעה מאחיו, שמא תחזירנו למוטב, ונענש שנפלה דינה ביד שכם.
א"כ מה התביעה על יעקב? ויעוין בברטנורא **שיעקב לא רצה שעשוי יחזור בתשובה**, שלא יתקיים בו ברכת "הווי גביר לאחריך", **ולכן החביא את דינה, ועל כך נענש.**

📖 **"כי במקלי עברתי את הירדן הזה"**
אומרים על דרך המוסר שמי **ש'מקל תמיד, 'עברתי' יכול לעבור על איסורים.**

📖 **"ודפקום יום אחד ומותו כל-הצאן"** (ל"ג י"ג)
יעקב שמר שבת. לעומת זאת עשו אסור היה לו לשמור שבת **כי ענו"ם ששבת חייב מיתה.** אם כן, אם היו הולכים יחד והיה עשו הולך בשבת ויעקב נח, היה צריך יעקב לעשות ביום ראשון מהלך יומיים כדי שידביק את עשו ועל ידי זה חלילה, "ומתו כל הצאן". זה שאמר: "ודפקום יום אחד" - היינו יום ראשון של שבת ימותו כל הצאן. (פנינים יקרים)

📖 **"זאתה אמרת היטב איטיב עמך"**
הדרך הוא כששואלים לאיש "מה שלומך"? הוא עונה **"ברוך ה' טוב לי"**, וכשאומר כך, אומר הקב"ה אם אתה שמח בחלקך ואין לך טענות עלי גם אני איטיב עמך אני יוסיף לך עוד טובות, וזה הוא "איטיב" **אם אתה אומר טוב לי מוסיף לך הקב"ה עוד טוב.**

📖 **הסירו מכתול מדרך עמי!** העלון שעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

בניד כשתילי זחיס - חינוך

חינוך חווייתי

חינוך לפעמים יכול להיות חווייתי ואפילו רצוי ומומלץ מדי פעם לשלב בחינוך ילדינו חוויות "מהשטח" כאלה שייזכרו ויקלו את ההגנה של הדברים ובכך יקלו על רכישת ההתנהגות והפנמתה. רוב ההורים מתכנסים את ילדיהם על פי ערכים ואמונות שבהם הם דוגלים ומאמינים בעזרת רשימת חוקים של "עשה" ו"אל תעשה", של "מותר" ו"אסור", של "מקובל" ו"לא מקובל" ובמקרה הטוב משמשים גם כמודל לחיקוי חיובי. הבשורה הטובה היא שבכל הקשור למומנות חברתיות החינוך מתאפשר בדרך חווייתית.

קבלת כללים - ציות לחוקים הוא מיומנות חברתית. חינוך חווייתי יכול להתחיל ממשחקי קופסא שלהם יש חוקים ברורים, הבעיה איתם שיש נטייה לדגולים לוותר לקטנים, וזה לצערנו כמעט ולא קורה בחיים האמיתיים. אופציה אחרת היא ללכת למוזיאון - להקריא את החוקים להתנהגות במוזיאון לפני הכניסה: "לדבר בשקט, לכבות פלאפונים, לא לגעת בשום דבר, לא לאכול". לאחר שהקראתם את החוקים והסברתם אותם עכשו הגיע הזמן "לתרגל" אותם במהלך הביקור במוזיאון.

הנכם מוזמנים להשתתף בערב הגיגי המיוחד

זוג הגאולה
י"ט כסלו

במעמד
מו"ר הרב יעקב דויד שליט"א

ובהשתתפות:
הרה"ג הרב **דוד אבוחצירא** שליט"א
מרא דאתרא אבנא

הרה"ג הרב **בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" ירושלים

הרה"ג הרב **גדעון בן משה** שליט"א
ראש כולל "יורו משפטי" ואב"ד לממונות ירושלים

הרה"ג הרב **עתיאל טרעבי** שליט"א
מרא דאתרא אבנא

הרה"ג הרב **אסף נחום** שליט"א
ראש כולל "מאיר חיים"

רבנים ואישי ציבור נוספים

שיתקים א"ה

יום רביעי י"ח כסלו תשע"ח (06.12.17)
בשעה 19:30 באולמי מאי ספיט, יבנה

סיום התניא וסעודת מצווה
האירוע לגברים ונשים בהפרדה מלאה
עלות כניסה: 100 ₪
כרטיסים ניתן להשיג אצל:
אתי גברא: 052-6769776 יוסף שער: 052-9469199

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג **יגאל יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לנשים
בליניו ביבנה (החגיגה)

פסגה סוף אולחצ"ח
עומד לצאת לאור ספר "הלכות טהרה" בהמלצת הרב הראשליץ **יצחק יוסף שליט"א** זכות וסגולה לתרום להשתתף ולהקדיש חלק בהדפסת הספר. פרטים, הרב עמנואל: **054-8478153**

פסגה סוף אולחצ"ח
עומד לצאת לאור ספר "הלכות טהרה" בהמלצת הרב הראשליץ **יצחק יוסף שליט"א** זכות וסגולה לתרום להשתתף ולהקדיש חלק בהדפסת הספר. פרטים, הרב עמנואל: **054-8478153**

כל הישועות והברכות
לשמעון ויפה הכמון שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין וזכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה שיראו נחת מיוצאי חלציהם ולעיני רחל כמון בת מסעודה ז"ל

פרכה אולחצ"ח
להדס בת יעל שתזכה לזיווג הגון **מוריש נשמתה הטורה** ותתברך ברפואה שלימה ובפרנסה טובה אושר ושלווה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות

קול יוסף אהרן קול אהרן קול חנן קול כלם
מזל טוב ואיחולים לבניי פנחס ומורן שלום היין יורם ולימור אברהם היין לנישואי רם עם אירטל יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה וזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

פרכה אולחצ"ח
לתיאל ונה-לאה ישראל רחל הולדת הבת יה"ר שתגדל כאימותו הקדושות שרה רבקה רחל ולא, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה וברכה והצלחה **לדוד וזהבה ישראלי** ליהודה ונדיה סופר שיראו נחת מיוצאי חלציהם

לעיני הצנועה והענוה **יפה בנאי** בת אלעזר וטאוס ז"ל יד' כסלו פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעיני הצנועה והענוה **אסתר אלקובי** בת שמחה ז"ל יח' כסלו פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

במלאת שלושים לפטירת **משה מוסאי** בן אסתר ושמואל ז"ל בתקיים אזכרה ביום רביעי יח' כסלו (2017-12-6) בשחיטת א' 63 בית שאן 15:00 - עליה לבית העלמין 16:00 - מנחה, דברי תורה מפי הרב הגאון הראשליץ **יצחק יוסף שליט"א** ערבית וסעודת מצווה

לעיני הצנועה והענוה **אנאי אלוד** בן משה ז"ל טו' כסלו פקידת שנתו שיתמליץ טוב בעד משפחתו

למשפחת סימנה היקרה **האב אהרון סימנה** בתנוחו ולא תדעו עוד צער

רפואה שלימה **לאריה לריאן-סבן** בת מלכה הקבי"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה ושסי"ה גידיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ולתנאים טובות נעימות ורבות

רפואה שלימה **לבהניש אסתר** בת מונירה הקבי"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה ושסי"ה גידיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותזכה לזיווג **הגון עוד השנה**

רפואה שלימה **לנא"ו ורבקה ישר** על הסיוע לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויראו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם

שבת שלום ומבזר

<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:</p>	
<p>שלמה לארי בן מרים היין משה נאמן בן מרים היין אברהם נאמן בן מרים היין מרדכי עמרני בן רבקה היין ישראל פרגי רמאל בן מרים היין נחוראי-חנניה בן דינה ומיכאל באבאי באבאי בן מורווי היין יהונתן אייאלי בן שרה היין לאה אלעזר בת חנה מנב"ת נאית יעקובי בן גולשן מנב"ת</p>	<p>אברהם-יגל בן רעות היין ניסים דויד בן שרה היין יצחק נאמן בן שרה היין שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נעימה שלמוזה בת מרים מנב"ת חנה דויד בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הונו בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת רויה סינדני בת חנה מנב"ת</p>
<p>לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתהיה משאלה עזרא נאמן בן חנוס ז"ל שמואל אברהם בן גולשן ז"ל יוסף כרמי בן רחל ז"ל נפתלי דהן בן רבקה ז"ל משיח אליאס בן רחל ז"ל דוד נתנן בן מרים ז"ל חיים אטון בן לויזה ז"ל</p>	<p>מרדכי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

ברכות הריח – בושם, עשבים ופירות

ישנם ארבע ברכות ריח. ברכת "בורא עצי בשמים", ברכת "בורא עשבי בשמים", ברכת "בורא מיני בשמים", וברכת "הנותן ריח טוב בפירות".

ברכת הבושם הסינטטי

אדם ששם על ידו בושם עם ריח טוב, והבושם התייבש והלך לו, אבל ריחו הטוב עדיין נודף, אין לברך על אותו הריח היוצא מידו, לפי שריח זה אין לו עיקר, שהרי היד, יבשה היא, ומי הבושם שהם עיקר הריח, כבר חלפו להם. אבל בזמן שהבושם עצמו נמצא לפנינו, כגון שהוא נמצא בבקבוק, בודאי יש לברך עליו שהרי עיקרו לפנינו.

ולכן להלכה יש לברך על מיני בשמים המצויים בזמננו ברכת "בורא מיני בשמים". וכן נהג מרן זצ"ל, שכמה פעמים בירך בזמן ההבדלה ברכת "בורא מיני בשמים" על מי בושם בבקבוק המצויים בזמננו.

מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל (בספרו חזון עובדיה על הלכות ברכות, עמוד שיג), כתב בזו הלשון: ויש לברך על מי בושם בורא מיני בשמים, ולא אכפת לנו על עיקר מי הבושם מאין באו, אם מדבר שמברכים עליו ברכת הריח או לא, שהרי כתבו הרמב"ם ומרן השלחן ערוך, "שמן זית שכבשו או שתחנו עד שחזר ריחו נודף, מברך עליו בורא עצי בשמים", ואף שבאמת יש בדבר זה מחלוקת גם בדעתו של מרן זצ"ל. מכל מקום על פי האמת נראה, כי יצירת בושם בצורה מלאכותית, דומה בדיוק ליצירת הבושם על ידי הפרחים והאילנות, כי גם יצירת הבשמים הטבעיים נעשית על ידי עירוב כמה דברים שמצד עצמם אין בהם ריח טוב,

בורא עשבי בשמים

על עלי נענע ועלי מנטה, יש לברך "בורא עשבי בשמים", מפני שהנענע והמנטה מעשבי הבשמים הן. (חזון עובדיה שכא) על ההונדא (פיגס, שמשתמשים בו גם כסגולה), שהיא מין עשב, ויש הרבה בני אדם שנהנים מריחה, נחלקו הפוסקים אם ברכתה "בורא עשבי בשמים", או "בורא עצי בשמים". לכן מספק, כתב בספר הלכה ברורה (ס"ק כב), שיש לברך עליה "בורא מיני בשמים", שהיא פוטרת את כל מיני הבשמים.

הנותן ריח טוב בפירות

על התפוזים שריחם טוב, וכן אתרוג, אנוס, ושאר פירות שריחם טוב, אם נוטלים כדי להריח בהם, מברך "הנותן ריח טוב בפירות". וכן מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, כשאירע ולא היו לפניו בשמים בשעת ההבדלה, בירך על פרי "הנותן ריח טוב בפירות".

על הלימון, שבאים להריח ממנו, יש לברך "הנותן ריח טוב בפירות". ואמנם הרה"ג רבי משה לוי ז"ל, בספר ברכת ה', כתב לחדש שעל הלימון יש לברך "בורא מיני בשמים", משום שעיקר הריח בלימון בא מן הקליפה שלו, וקליפת הלימון איננה פרי ואי אפשר לברך עליה אלא רק ברכת בורא מיני בשמים.

אולם מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל (בחזון עובדיה עמוד שח) דחה את דבריו בפשטות, מפני שקליפת הלימון דבוקה אל הפרי, ובודאי שיש לברך על ריח טוב היוצא ממנה "הנותן ריח טוב בפירות", שהרי הלימון כולו פרי אחד, הוא וקליפתו. ובסיום דבריו כתב: וכן אני נוהג בכל שבת לברך עליו הנותן ריח טוב בפירות, כדי להשלים מאה ברכות, ואינני חושש לדבריו. עד כאן. ולפיכך להלכה, הבא להריח מן הלימון יברך ברכת "הנותן ריח טוב בפירות".

והנה כן היה מנהג מרן זצ"ל תמיד, להרבות בברכות, כדי להשלים למנין מאה ברכות בכל יום. ובמרפסת ביתו היו שתולים בתוך עציצים כמה מיני ועצי בשמים טובים, כדי להריח בהם.

הידעת? סיפור מההפטרה

הפטרות וישלח: "חזון עובדיה" (עובדיה פרק א')

בפרשה נאמר כי יעקב נאלץ להיכנע לעשו אחיו ולהיות כעבד לפני אדוניו "כה תאמרון לאדוני לעשו כה אמר עבדך יעקב" וידוע שמעשה אבות סימן לבנים. המון שנים סבלנו וסובלים עדיין מידי עשו הרשע. כבר בצאתם ממצרים בא עמלק הרשע שהוא מזרע עשו להילחם בעם.

בהפטרה הנביא קורא לעם ואומר כי המשפט הוא חשוב אך במשפט לבד אין די. חסד וחנינה ורחמים אל הבריות צריכים להיות נלווים אליו. הנביא מקדים את החסד למשפט. "חסד ומשפט שמור", זו דרכו של יעקב. דרך שירש מאברהם שעליו נאמר: "למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחרי ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט". ואף כאן הצדקה קודמת למשפט. רד"ק מציין כי תכונות אלה הן הדבקות במידותיו של הקב"ה. ואלה דבריו: "חסד ומשפט שמור בתנאי זה תוכל לנוח ולא תפחד מהאויב אם תשמור לעשות חסד ומשפט כי מידותיו הם כמו שאמר כי אני ה' עושה חסד ומשפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאום ה'". זרעו של יעקב, הנקרא על שמו עם ישראל, נקרא ללכת בדרכו, דרך החסד וההתפייסות, דרך האמונה והבטחון בה', ויחד עם אלה דרך של משפט ושל עמידה אל מול המציאות. התורה מונה את הולדתם של 12 השבטים הקדושים. ואינה פוסחת על אלופי עשו ועל 8 המלכים אשר מלכו באדום עוד לפני שהיה מלך על עם ישראל. וכשמלך יהושפט על ישראל שהוא המלך השמיני לא מלך מלך על אדום, כי אין גדולתם שווים שנאמר "לאום מלאום יאמץ".

בהפטרה: עובדיה הנביא שכל נבואתו על חורבן אדום ועל מפלתם, מתנבא שלא יעזור להם כל חכמתם ויאבדו מהעולם כמו קש שנשרף באש, "והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש", ובמקביל על תקומתם ועלייתם של עם ישראל. "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו" וזאת בגלל שהם שמחו והרעו לעם ישראל בזמן חורבן בתי המקדש. הנביא עובדיה גדל בבית של שני רשעים אחאב ואויזבל ולא למד ממעשיהם. יבוא עובדיה ויפרע מעשו שדר בין שני צדיקים יצחק ורבקה ולא למד ממעשיהם. מדוע דווקא עובדיה ניבא על אדום? הרד"ק מפרש שעובדיה היה גר אדומי. "ויבוא הכף שהכין האומן וישרוף פיו בחרדל חריף". כתוב בירושלמי נדרים פ"ג ה"ח רבי אחא בשם ר' חונא לעתיד לבוא יבוא עשו הרשע יתעטף בטליתו וישב בין הצדיקים בגן עדן והקב"ה מושכו שם כמו שנאמר "אם תגביה כנשא ואל בין כוכבים שים קנך משם אוריךך. נאום ה'". כוכבים אלו הצדיקים (א"ח ח' קדוש). פרוש – אם למדת תורה ועשית את מצוות ה' תזכה לחיי עולם הבא. (בציפיה לגאולה ג.י.פ.)

היהודי החכם

שמואל היה יהודי תלמיד חכם וירא שמיים שנשא חן בעיני אלוקים ואדם. כולם רחשו לו כבוד והעריכו אותו למאוד. הפריץ המקומי, ששמע יושרו של שמואל הגיע לאוזניו, מינה אותו למנהל עסקיו. בעל האחוזה רחש אמון מוחלט במנהל העסקים היהודי. שמואל היה האדם היחיד שלו נתן את המפתחות לכספתו, בידוע כי שמואל לעולם לא ייגע בדבר השייך לאדם אחר. פעם, כשבעל האחוזה שב ממסע, ערך מסיבה גדולה והזמין אליה אורחים רבים. הוא סיפר לאורחיו את מעלותיו של מנהל העסקים היהודי, שהיה אף הוא בין המוזמנים, אף שלא יכול היה לאכול כלום מן המזון שהוגש במסיבה. בעל האחוזה ביקש משמואל להביא מכספתו את היהלום המפורסם שירש מהוריו. היהלום היה ידוע כאחד היהלומים הגדולים בעולם שערכו לא יסולא בפז. כל האורחים עצרו את נשימתם בצפייה לראות את אבן הפז הנדירה והיקרה. מספר דקות לאחר מכן נכנס שמואל נושא בידיו תיבה מוזהבת עטורה אבני חן רבות. כולם הצטופפו סביב לתיבה כדי להצליח ולראות היטב את היהלום. אך דווקא בעל האחוזה בחר לפתוח בנאום ארוך כיצד סביו המנוח רכש את האבן תמורת סכום רב וכמה נדירה האבן. רק לאחר-מכן, כשסבלנות האורחים עמדה להתפסק, הוא פתח סוף-סוף את התיבה. אך לחרדתם של כל הנוכחים, התיבה הייתה ריקה! המילים נעתקו מפיו של בעל האחוזה ונראה היה שהוא עומד לפרוץ בבכי. כמה מן האורחים החלו לצעוק 'לתלות את היהודי!' אך בעל האחוזה לא האמין ששמואל הוא האשם במעשה כזה, ובפרט בגניבת דבר יקר כל כך השייך למעסיקו. עם זאת, רק לשמואל יש מפתחות לכספת, מי עוד יכול להיות הגנב? הוא פנה לשמואל ואמר: 'במשך שנים רבות שרתת אותי בנאמנות ובמסירות, אך נראה כי הפעם לא היית מסוגל לכבוש את יצרך וגנבת את היהלום. לו תשיב אותו באופן מידי, אני מבטיח לך שלא אעניש אותך.' 'חלילה וחס!' קרא שמואל. 'לעולם לא אגנוב דבר, במיוחד לא דבר-מה השייך לך, מעסיקי הטוב והנדיב. אני מבין היטב מדוע אתה חושד בי, אך אני מפציר בך: תן לי הזדמנות להוכיח את חפותי וניקיון כפיי. שמואל ביקש מבעל האחוזה להשאיר את כל האורחים באולם, שכן הגנב האמיתי מצוי ביניהם. לאחר מכן הוא ביקש רשות ללכת הביתה ולהביא דבר-מה שיגלה את זהותו של הגנב. מקץ זמן קצר שב שמואל ולתדהמת כולם החזיק בידו תרנגול שחור... 'אורחים יקרים', קרא שמואל, 'יש לי כאן תרנגול, מיוחד במינו. הוא ירשה לכל אדם ישר ללטפו, אך אם ילטף אותו גנב הוא מיד ינפנף בכנפיו ויקרא בקול גדול, 'קוקוריקו!' הגנב האמיתי נמצא כאן בינינו, ולפיכך אבקש מכל הנוכחים לגשת הנה, איש איש בתורו, ולבטח את התרנגול בידם הימנית. כשהתרנגול יתחיל לקרוא - תדעו מיהו הגנב.' במתח ובהתלהבות לא מוסתרים כל הנוכחים החלו לגשת וללטף את התרנגול. אך כאשר לטף אחרון האורחים את התרנגול והוא עדיין לא קרא 'קוקוריקו!' החלו כל האורחים לצעוק: 'היהודי היתל בנו! הוא גנב וגם שקרן!' 'סבלנות, אורחים. אל נא תתרגשו.

עדיין לא סיימתי, אמר שמואל בשלווה. 'עד מהרה תדעו מיהו הגנב האמיתי...' לאחר מכן ביקש שמואל מן האורחים להרים את ידם הימנית. הם עשו כן, ומה שראו הנאספים היה שפע של ידיים שחורות ויד אחת לבנה. היד הלבנה הייתה שייכת לעוזרו הגוי של שמואל. 'הנה הגנב', קרא שמואל. 'התרנגול שהבאתי הוא תרנגול ככל התרנגולים. כל שעשיתי היה למרוח אותו בפיח שחור. ידעתי שהגנב האמיתי יפחד ללטף את התרנגול. לכן הוא רק העמיד פנים שהוא מלטף את גבו של התרנגול, אך לא נגע בו באמת. ידיהם של האורחים החפים מפשע הן שחורות, ואילו ידו של הגנב נשארה לבנה ונקייה, אף שלמעשה הייתה זו היד המלוכלכת ביותר באולם כולו'...

'בראבו!' קראו כל האורחים ורצו לתפוס את הגנב. לזה לא הייתה ברירה אלא להתוודות שהצליח לשכפל את המפתחות לכספת של בעל האחוזה. הוא היה משוכנע לגמרי שיאשימו את היהודי בגניבה. הגנב קיבל את העונש המגיע לו, בעוד שמואל הושב למעמדו החשוב ושב וזכה לאמון שניתן בו. (אתר חב"ד)

מיהו "איש" !?

"ויאבק איש עמו עד עלות השחר"
 מפרש רש"י: "ויאבק איש" - שרו של עשו היה. מסופר בספר 'חומדה גנוזה' (חלק ב' עמוד קכח): האדמו"ר מקוזמיר ראה נגיד אחד שניסה לפטור עצמו מלתת צדקה בערב פסח באמתלה של: "אני טרוד באפיית המצות!". האדמו"ר המתין לגביר שיגיע בחג השבועות, כאשר בא לשבות בעיר קוזמיר אמר לו הרב הקדוש מקוזמיר את הדברים הבאים הקשורים לפרשת השבוע:

נשאלת השאלה: הרי אצל יוסף הצדיק נאמר (בראשית לט, טו): "וישאלהו האיש לאמר מה תבקש?", ושם פירש רש"י 'האיש זה גבריאלי'. מדוע ראה רש"י לפרש 'איש' הנאמר כאן שהוא שרו של עשו, ואילו 'איש' הנאמר אצל יוסף שזהו גבריאלי!?

תירץ האדמו"ר רבי יחזקאל מקאזמיר זצ"ל: הדבר תלוי בתגובה של ה'איש' למצוקה של היהודי. כשהמלאך = ה'איש' פגש את יעקב אבינו ע"ה זה היה בשעה שהוא העביר את הצאן והגמלים מעבר אחד של הנהר לעבר השני - כמו שפירש רש"י שם עשה עצמו כגשר ליטול מכאן ולהניח כאן, וביקש מהאיש לעזור לו ולקיים 'עזוב תעזוב', והשיב לו האיש שהגיע זמנו לומר שירה, ואין לו זמן לעזור לו כי טרוד הוא בטרדה של מצווה... ומכאן הראיה שהיה שרו של עשו, כי אם ברגע שצריכים לעשות טובה ליהודי - אין שום תירוץ שצריכים להתפלל... כי טובת ישראל דוחה את כל המצוות. אבל אצל יוסף הצדיק תגובת ה'איש' למצוקת יוסף הייתה שונה בתכלית.

נאמר על יוסף 'יהנה תועה בשדה', וריחם איש זה עליו וישאלהו לאמר מה תבקש!!" ורצה בטובתו - הורה לו לאן הלכו אחיו - ניסה לעזור...

וכאן הוכיח רש"י שיאיש' הנאמר שם הוא גבריאלי. סיים הרבי ואמר לאותו עשיר:

"מי שנחלץ ועוזר ליהודי במצוקה הרי הוא מלאך, אך מי שמתעלם ומוצא תירוצים ומצטדק אין זה כי אם שרו של עשו!"